

כשהייתי חולה, נכנס לבקרני, קרא לאשתי ואמר לה מה לתת לי לאכול.

סיפר לי שהרבה פעמים יוצא מדין תורה שהוא משלים, ומשלם מכיסו בכדי להשלים בין הצדדים [וכנראה זהו הפסק געלט שלו להיפך].

נתן לחלק תמיד מתנות לאביונים לתלמידי ישיבתינו. ע"י עבר הרבה צדקות עבור בני תורה לחלקם.

בליל שבת־קודש היה מתפלל תפלת העמידה עם הציבור, ואח"כ היה קורא בחדרו ביחידות ק"ש וברכותיה [זה היה רק בש"ק, וביו"ט התפלל עם הציבור כל התפילה]. לדעתי היה זה כדי שהציבור ימהר לביתו, ולא יצטרכו להמתין על אמירת הק"ש שלו⁴.

[אביהם של ישראל]

לא רצה שיעשו זמנים לקבל את הקהל, כי זהו מעשה גדלות.

כמה פעמים לימד ממש עם תינוקות גמרא, להכניס עי"ז בלבם ובנשמתם אהבת התורה. אין לשער כמה גדולה היתה אהבתו אליהם לבני הישיבה, שהלך כמה פעמים בשנה לבחון, והבחינה לא היתה רק בחינה על ידיעתם אלא להכניס בלבם הצעיר דרך הלימוד ואהבת תורה. בליל שישי, המעת־לעת האחרון, נכנס אצלו בני בן העשר לאו"י ושאל לו כמה שאלות בגמרא, וענה בחביבות, ואח"כ כשבאתי סיפר לי מה ששאל ^{אוצר החכמה} והיאך תירץ בפשטות שאפי' ילד כמוהו הבין מדבריו.

בימים הראשונים רצה להתחמק מלייעץ, שפעם שאלו מכירו שבא לארץ מה יעשה בכספו שהביא, אם לקנות בית או משהו [אחר], אז היה כל הענין בהשקעה בבתים לשכר דירה. רבינו ענה: אם בא מישהו לשאול בעצה כגון זה, אז אני עונה שיילך להתייעץ איתך דהיינו עם סוחר בעה"ב, ואיך אני אייעץ לך. אבל הלה לא רצה להסתלק בשום אופן עד שיגיד לו. אז אמר לו.

4. הוסיף הגר"ח קניבסקי שליט"א שהחזו"א עצמו נימק זאת, שעושה כן כדי שלא להטריח את הציבור.